

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidem. 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ta sunt. Quòd si tot flagitia perpetrantes, & superbitis, & aduersus probos viros arma induitis, virtutis eorum cursum interrumpere molientes, videte quem finem malum hoc habiturum sit. Nam cum virtute florentem atque ornatum Pharisæum (non enim eum, vt mentientem, sed vt arrogantem accusat Scriptura) concepta ex rectè factis superbia detrimento affecerit, quid afferri potest, quin vobis, qui ne publicano quidem similes, verum multis partibus eo improbiores estis, contracta ex sceleribus insolentia, & animi elatio detrimentum allatura, vosque in extremum exitium deiectura sit. Quamobrem huiusmodi crapulam edormite: ac maximè quidem, vt ne peccetis, studete. (Sic enim via quadam progredientes eò tandem peruenietis, vt probas quoque atque cum virtute coniunctas actiones edatis.) Sin autem (quod non credo) in flagitiis & sceleribus ad extremum vsque diem volutari constitistis, saltem ne committite, vt malum malo curetis, nimirum aduersus quos minimè fas est, arma sumentes, atque aduersus quos minimè conuenit, insolenter vos efferentes.

Isidem. 29.

Qui nec iudicij metu tanguntur, nec regni cupiditate flagrant, verum adfæuitiã & inhumanitatem seipfos acuunt (quorù principes ac coryphæos nonnulli vos esse censent, ex iis, quæ perpetratis, hanc sententiam ferentes) hæc cum animis suis reputare debent, quæ, vt mihi quidem persuadeo, rationi consentanea sunt, ac lectorum calculo iudicanda permitto. Nempe quòd si Dei causa quidpiam perpeti recusent, id tamen alio quoque modo perpeti necesse habebunt. Si autem Dei causa mortem oppetierint, immortales atque ab omni labe alieni futuri sunt. Neque si ipsius causa pecunias egentibus minimè dederint, cum iis ad alteram vitam abscessuri sunt. Hæc igitur Deus hîc ab ipsis exposcit, quæ, etiam si ipse non exposcat, tamen quia mortales atque corruptioni obnoxij sunt,

καὶ αὐτῶν ἀγνοεῖν. ἔγωγε κωμωδῶ εἶπα ἀνά πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ ἀπειβόητά ὄσιν. εἰ δὲ ποσαῦτα δρῶντες, καὶ μέγα φρονεῖτε, καὶ κατὰ τῶν ἀσθεδίων ὀπλιζοσθε, ἐξέκοψαι αὐτοῖς τὸν τῆς ἀρετῆς δρόμον μηχανάμενοι, ὁρᾶτε οἱ πελευτᾶ τὸ κακόν. εἰ γὰρ τὸν ἀρετῆ κομιστὰ Φαρισαῖον. ἔγωγε ὡς ψευδομυθον αὐτὸν, ἀλλ' ὡς ἀλαζονεα γράφεται ἢ γραφῆ· τὸ μέγα φρονεῖν ὅτι τοῖς χερτορθώμασιν ἐβλάψεν, ὑμᾶς τοὺς μῆτε κατὰ τὸν τελάνην, ἀλλὰ πολλῶ πονηροτέρους σκείνῃ, ὡς φασί, τυγχάνοντες, πῶς οὐ βλάβει τὸ μέγα φρονεῖν ὅτι τοῖς πλάσμασι, καὶ εἰς ἔχρατον ὄλεθρον χερτενεῖσσι. ἀνανήφατε τοιγαροῦν ὅτι τῆς ποιούτης μέθης, καὶ μάλιστα μὴ ἀσθεδίζετε μὴ πλημμελεῖν. ἔγωγε γὰρ καὶ εἰς τὸ χερτορθοῦ ὀδῶ φρονοῦντες ἔλθοιτε. εἰ δὲ τοῖς ἀμαρτημασιν, ὅσῳ ἔπιτεῦω μέγρε τέλῃς, ἐγγαλινδεῖσθαι κεκρίκατε, μὴ κακῶ τὸ κακὸν ἴασθε, ὀπλιζόμενοι μὴ καθ' ὧν ἔμεν, ἔσπαρόμενοι δὲ καθ' ὧν ἤμισα χερῆ.

Τοῖς αὐτοῖς. κθ.

Οἱ μῆτε χριστὸν δεδιότες, μῆτε βασιλείας ἐρωῶντες, ἀλλ' εἰς ὀμότητα καὶ ἀπανθρώπιαν ἑαυτοῦς ἀλείφοντες, ὧν κορυφαίους ὑμᾶς πινὲς καταπάτησιν, κατὰ γὰρ ἔξ ὧν ἀφ' ἑρῆδην δρᾶτε ταῦτιν φέροντες πλὴν ψῆφον, σκείνῃ λογιζασθε δὲ χερσὶν ἂν εἶεν, ἀπερ καὶ εὐλογα καὶ ἀκόλουθά ὄσιν, ὡς γε ἑμαυτὸν πείθω. κριτέσθω δὲ καὶ τῆ τῶν ἐντυγχάνοντων ψῆφῳ, ὅτι ἂν μὴ ἀφ' ἑρῆδιν τὸν θεὸν ἔλῳνται ἢ παθεῖν ἀνάγκη αὐτὸν καὶ ἄλλως ἔσπαρμεῖν. ἂν ἀφ' ἑρῆδιν τὸν θεὸν μῆτελευτήσωσιν, ἀθάνατοι καὶ ἀκίχρατοι ἔσονται. οὐτε ἂν τὰ χερῆματα δι' αὐτῶν μὴ δοῖεν τοῖς δεομένοις, ἔχοντες αὐτὰ ἐκείσθω ἀπελεύθονται. ταῦτα ἀπαυτεῖ παρ' αὐτῶν ἐνταῦθα. ἂ καὶ μὴ ἀπαυτεῖ τοῦτο, καταλείψασι πάντως ἀφ' ἑρῆδιν τὸ θνητοῖ εἶναι καὶ ὀπλικροῖ. ταῦτα βού-

Βούλεται αὐτοὺς ποιῆσαι γνώμη, ἢ
καὶ ἀνάγκη δὲ αὐτοὺς ποιῆσαι. ποσὶ-
τον ἀνομιῶν ἀπαρτὴν θεωρεῖναι μόνον
τὸ δὲ ἀπὸ τῶν γίνεσθαι, ὡς τότε συμβῆναι
πάντως καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς
πραγματικῶν γίνεσθαι. τοιγαροῦν χεῖρ
τοὺς ἐχέφρονας ἅ πάντως ἀνάγκη πα-
θεῖν, ἐλέσθαι παθεῖν δι' αὐτὸν. τὸ γὰρ
εἰ θεωρεῖτο μὴ ἀρκούσαν ἔξει τὴν
ὑπακοήν, καὶ ὑποβαλεῖ τοὺς πόρους
ταῖς ἀντιδόσεσιν.

Ἀθανασίῳ. λ.

Εἰ βασιλείας ἐράς, τί χρημάτων
ἐχέω ὑποφράς. εἰ δὲ καὶ τῆς θείας ἀ-
μοιβῆς ἀντιποιῶ, τί τὴν ἀνθρωπίνην
θιρώμενος ἢ λήγεις;

Ἀπολλωνίῳ ἑπισκόπῳ. λα.

Νῦν τοῖςδε τοῖς πράγμασι, καὶ
θάσσῳ θεωροῦμαι ἐπιδοῦν τὸν πόσον,
σκιρτῶντα μὲν ὑπὸ θείας εὐφροσύ-
νης, καὶ πρὸς τὴν θείαν ἐπιεικῆμενον,
ἀδυνατοῦτα δὲ πρὸς τὸν μέλλοντα
χρόνον ἡρεμεῖν, εἰ μὴ πῶς ἴσχυρην
ἐκ τῆςδε τῆς ἑπιστολῆς ποσειδάμωνος,
ἐντεῦθεν ἤδη ἐλπίδα δέξομαι καὶ
βάλλεσθαι βεβαίαν, τῆς μελλούσης
Φημὲ πατηγρεῶς τὴν θεωροδοκίαν.
ἐκοῦν ὅσον τὰ χεῖρ ἐπέειχθητι, εὐρτύτῳ ὑ-
μῖν Δεῖ τῆς παρουσίας σπουδαιότητων.

Ἡρακλείῳ ἑπισκόπῳ. λβ.

Ὅσῳ κρείττω καὶ ἀξιολογώτερον ἐ-
χειροτονήτης οἰκονομεῖν πράγματα,
ποσῶτα μᾶλλον ἀκοιμητον καὶ διορα-
τικώτατοι εἶναι σε χεῖρ, ἵνα μὴ θείαν
διοληθῆσας ἐγχειρημάτων, μείζονα
ἀπενέγκῃ τὴν χεῖρ. ἀνάγκη γὰρ
τὴν κατηρεῖται τοσάυτῳ ἔσεσθαι δια-
μαρτυροῦναι τῆς μεγίστων, ὅσῳ ἂν καὶ
τὴν ἀμοιβῆν, ἀμεμπτον Δεσπότην (αι-
πι τὴν λειτεργίαν.

Ἰσχυρίῳ πρεσβυτέρῳ. λγ.

Δίαι ἐπὶνεσα τὴν σὴν θεοσεβείαν,

omnino relinquent. Hæc eos animi indu-
ctione ac sententiâ facere vult, quæ etiam
inuitos ac repugnantes facere necesse est.
Quapropter hoc duntaxat ab ipsis adiungi
postulat, ut sua causa ea fiant. Nam ut
contingant, ab ipsa quoque rerum natura
prorsus efficitur. Ac proinde qui sana mē-
te sunt, quæ omnino perpeti sibi necesse
est, ut ea ipsius causa perpetiantur, animū
inducere debent. Hoc enim si accesserit,
sufficientem obedientiam habebit, ac
labores præmiis superabit.

Athanasio. 30.

Si te regni cupiditas tenet, quin tu pē-
cunias contemnis? Rursum si diuinam
mercedem affectas, quin tu te huma-
nam aucupari non desinis?

Apollonio Episcopo. 31.

Nunc hisce literis, velut præludiis qui-
busdam, cupiditatem nostram pascimus,
præ diuina quidem lætitia gestientem &
exultantem, atque ad conspectum tuum
properantem, verum ad futurum tempus
quiescere nequeuntem, nisi solatiū quod-
dam ex hac epistola consecuta, hinc iam
firmæ spei fundamenta iacere videatur,
hoc est, futuræ solēnitatis expectationem.
Quocirca festum nobis per aduentū tuū
& præsentia quæ ocyssimè parere matura.

Heraclio Episcopo. 32.

Quò præstantioribus & excellentiori-
bus negotiis administrandis præfectus es,
cōvigilantiorem ac perspicaciorē te esse
par est: ne à diuinis conatibus lapsus, ma-
iorem criminis notam subeas. Tantam
enim, si à summis virtutibus aberres, accu-
sationem esse necesse est, quanta, si munus
tuum ab omni reprehensione factum te-
ctumque conferuaris, merces futura sit.

Ischyriōni Presbytero. 33.

Pietatem tuam magnoperè laudavi, qui

Q. iij